

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/98/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

77/2014. (III. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos** 2014. február 13-án előterjesztett **panaszát** a 2014. március 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint a panasz elbírálására nincsen hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1.) A panaszos 2014. február 13-án a Testület elektronikus formanyomtatványán a M. Rendőrkapitányság M. Rendőrőrsé (továbbiakban: illetékes rendőrkapitányság) ellen nyújtott be panaszt. A formanyomtatványon a panaszos intézkedés elmulasztását sérelmezte. A beadvány szerint a panaszos 2013. augusztus 13-án feljelentést kezdeményezett az illetékes rendőrkapitányságon P. Cs. A. lakossal szemben, becsületsértés és rágalmazás miatt. A feljelentés ellenére semmilyen eljárást nem folytattak le, és sem az eljárás megindításáról, sem az eljárás megszüntetéséről hivatalosan nem tájékoztatták a panaszost, egészen 2014. február 7-ig, amikor K. T. r. törzsszázlós személyesen közölte a panaszossal, hogy a „feljelentését vegye tárgytalannak, nem hajlandóak eljárást kezdeményezni P. Cs .A.-val szemben”. A panaszos sérelmezte a rendőrség elutasító hozzáállását, ezért a városi bírósághoz fordult, ahol azt tanácsolták, hogy panaszával forduljon a Testülethez.

2.) Az előadó testületi tag 2014. február 18-án kelt levelében – melyet elektronikus úton is kézbesített a panaszos által megadott e-mailcímre – tájékoztatást küldött a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) szerinti, Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi szabályokról, illetve a beadvány aláírással történő megerősítésre való felhívás mellett számos pontosító kérdést tett fel a panaszos által kifogásoltakkal kapcsolatban.

3.) A panaszos 2014. február 24-én postai úton aláírásával megerősítette elektronikus beadványát, illetve azt a következőkkel egészítette ki.

A panaszosként a történetek előzményeként előadta, hogy a feljelentésének időpontjában a helyi Roma Nemzetiségi Önkormányzat (továbbiakban: RNÖ) elnöke volt, míg az általa feljelenteni szándékozott személy (P. Cs. A.) a község jegyzője.

A panaszos mellékelte azt a levelet, amely alapján P. Cs. A. 2012. június 7-én becsületsértés miatt feljelentette a panaszost. (A panaszos leírta az esetet, amelyet a Testület csak a legszükségesebb mértékig ismertet: a panaszos hivatalos személyként vett részt a helyi Polgármesteri Hivatal és RNÖ közti együttműködési megállapodás egyeztetésén. A panaszos nem értett egyet a megállapodásban foglaltakkal, ezért újabb egyeztetést kezdeményezett, amelyet a jegyző időhúzásnak minősített, nem járult hozzá, illetőleg a panaszos véleménye szerint a kezdeményezését személye elleni támadásként fogta fel.) A jegyző hivatalos minőségében tett feljelentést a panaszossal, mint magánszeméllyel szemben, kikerülve ezáltal a panaszosnak a nemzetiségi törvény által biztosított védelmét. A panaszos cáfolta a feljelentésben foglaltakat, állítása szerint éppen a jegyző kiabált vele, illetve több alkalommal kezdeményezett „lejáratast” a panaszos ellen származása és beosztása miatt. Az elmérgesedett vitát követően a panaszos a közösség nevében a polgármesterhez fordult segítségért, ami újabb vitát és fenyegetőzéseket, illetve magánvádás eljárást szült, a panaszos állítása szerint ezt követően a jegyző férjén keresztül rendszeres üldöztetésnek és fenyegetésnek lett kitéve a panaszos és a családja is, próbálták őket ellehetetleníteni. A panaszos eljárást kezdeményezett a jegyző férje ellen, azonban az eljárást még a nyomozati szakaszban megszüntették, és „az ügyészség azzal a határozattal zárta le a feljelentésüket, hogy a jegyző férje ellen újabb eljárás nem kezdeményezhető”. A panaszos állítása szerint a jegyző ezen eljárásban is végig megtévesztette a bíróságot, mivel nem létező hangfelvételekre hivatkozott, illetve férjével kapcsolatban is azt hazudta, hogy különélnék. A panaszos szerint a tények ellenére semmilyen szankciót nem alkalmaztak a jegyzővel szemben, a nyomozás ellen a panaszos a M. városi Főügyészségen terjesztett elő panaszt, ahol a panaszt megalapozottnak ítélték és egy másik városi ügyészségen keresztül új rendőrség kijelölését rendelték el. Az ügyészségi határozat ellenére érdemi változás továbbra sem következett be, ami miatt a panaszos számára már egyértelmű, hogy a jegyző korábbi kijelentései (miszerint „, fordulhatnak bárhová, neki messzire elér a keze”) valóságok.

A panaszos a Testület kérdésére válaszolva részletezte a panaszban foglalt, és kifogásolt rendőri tájékoztatást. A panaszos leírja, hogy azt követően, hogy a jegyző megtette a (újabb) feljelentését, a panaszos meghallgatása során tájékoztatta őt K. T. r. törzsszázlós, hogy írásban is megteheti vallomását a panaszos. Ekkor közölte először a panaszos (szóban) a r. törzsszázlóssal, hogy feljelentést kíván tenni a jegyzővel szemben „becsületsértés, rágalmozás, közösség elleni izgatás és terrorizálásra felbujtás miatt”. Az eljáró rendőrtiszt sürgős elintéznivalójára hivatkozva kérte, hogy halasszák ezt későbbre, de tudomásul vette a panaszos szóbeli feljelentését, illetve közölte azt is, hogy a feljelentését a vallomásával egyidejűleg, írásban is megteheti. Ezt követően a panaszos írásos vallomást tett, amelyben feljelentette a jegyzőt. Ezt követően a meghallgatások alkalmával többször is érdeklődött arról, hogy tettek-e már valamilyen lépést, megindították-e az eljárást az általa megtett feljelentés ügyében, és mindig azt a választ kapta, hogy csak arra csak a panaszos ellen indított eljárás lezárását követően kerülhet sor. Az iratismertetést követően a panaszos kérte a fénymásolatokat, illetve hogy indítsák meg az eljárást a jegyző ellen. K. t. r. törzsszázlós ekkor is elfoglaltságára hivatkozva közölte, hogy majd személyesen térjenek rá vissza később. A fénymásolatok 2014. február 7-én történő átadásakor közölte a r. törzsszázlós, hogy a panaszos feljelentésével a későbbiekben sem hajlandó foglalkozni, a panaszos azt vegye tárgytalannak, és „ha tetszik, ha nem, a M. Rendőrőrs nem fog eljárást indítani a jegyző

ellen.” A panaszos ezt követően fordult a M. Városi Bírósághoz, ahol azt tanácsolták neki, hogy forduljon a Testülethez, ügyében a Testület az illetékes szerv.

A panaszos nem kíván egyebet, mint tisztességes eljárást és igazszolgáltatást.

A panaszos melléletként csatolta a fent leírtak alátámasztására szolgáló dokumentumokat: a jegyző feljelentését, a jegyző – képviselő-testület általi – meghallgatását célzó kezdeményezést, rendkívüli képviselő-testületi ülés összehívását kezdeményező előterjesztést, a polgármesternek írt levelet, a polgármester válaszát, egyéb leveleket és jegyzőkönyveket, kivonatokat, illetve a panaszos rendőrsre benyújtott írásos vallomását. A dokumentumok ismertetésétől a Testület eltekint, mivel a rendőri intézkedés (mulasztás) szempontjából nem bírnak relevanciával.

4.) A panaszos 2014. március 5-én újabb elektronikus levelet küldött a Testület részére, amelyben kérte a tájékoztatását a Testület eljárásáról és határidőkről. Az előadó testületi tag munkatársa újabb tájékoztatást adott a Testület hatáskörére vonatkozóan, mely szerint a feljelentés elutasítása, illetve a rendőrség egyéb, nyomozóhatóságként végzett tevékenységére nem terjed ki hatásköre, afelett semmiféle kontrollt nem gyakorol, és felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy ilyen jellegű panaszt az illetékes ügyészségen tehet.

II.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése a következőként rendelkezik:

„92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében fogatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

Jelen esetben a panaszos egyrészt a büntetőeljárás körébe tartozó kérdést (nevezetesen, hogy közbűncselekmény miatt megtett feljelentésével nem foglalkoznak) sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. **A rendőrség büntetőeljárás tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – kizárólag olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.**

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerinti panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni.” Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszhető elő.

Tekintettel arra, hogy a nyomozóhatóság feljelentést elutasító határozatával szemben a panaszos a Be. 195. §-a alapján a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal (panasszal) élhet, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

A panaszos beadványa másik részében kifogásolta, hogy a jegyző ellen becsületsértés és rágalmozás miatt feljelentésével (azaz magánindítványra induló magánvádas eljárásban) sem hajlandók foglalkozni. Az eljárásra a következő szabályok az irányadók.

A Be. „A magánvádoló „ cím alatt a következőket mondja ki.

„52. § (1) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, könnyű testi sértés, magántitok megsértése, levéltitok megsértése, rágalmozás, becsületsértés és kegyeletsértés esetén a vádat mint magánvádoló a sértett képviseli, feltéve, hogy az elkövető magánindítványra büntethető.”

A Be. „A magánindítvány” cím alatt a következőket is tartalmazza.

„173. § (1) Magánindítványra üldözendő bűncselekmény miatt csak a jogosult feljelentése alapján indítható büntetőeljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni.

(2) A magánindítvány előterjesztésére jogosult nyilatkozatát be kell szerezni, ha a nyomozás megindítását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető.

(3) A magánindítványt attól a naptól számított harminc napon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekmény elkövetőjének kilétéről tudomást szerzett. A (2) bekezdésben meghatározott esetben ezt a határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerzett. Az elhunyt sértett hozzátartozója a még nyitva álló határidő alatt terjesztheti elő a magánindítványt.

(4) A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolásnak akkor van helye, ha a bűncselekmény közvérdra üldözendő.”

A magánvádas eljárás szabályait pedig a Be. XXII. Fejezete szabályozza, így a 497. § (1) bekezdése kimondja, hogy az eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a feljelentő ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. *A feljelentést a bíróságon kell írásban vagy szóban megtenni, a szóbeli feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni.* Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a nyomozó hatóság a hozzá érkezett feljelentést az illetékes bíróságnak küldi meg. Az ügyész a feljelentést akkor küldi meg a bíróságnak, ha a vád képviselőjét nem veszi át.

A Testület a beadványból megállapította, hogy a beadvány másik része vonatkozásában – becsületsértés, rágalmazás miatt indított (magánindítványos és magánvádas) eljárás – szintén nem rendelkezik hatáskörrel, mivel abban a bíróság jogosult dönteni, illetőleg amennyiben a feljelentést (magánindítványt) nem a bíróságon tették meg, a nyomozó hatóság továbbítja azt.

IV.

A panaszos által előterjesztett panaszbeadvány egyebekben nem tartalmaz olyan rendőri intézkedésre történt hivatkozást, amelyre az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre kiterjed.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. március 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag